

ואינן

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

מוטמאין למתים. תימה לר"י דאמאי לא קתני נמי ואין סופגין את הארבעים דקתני בסופא ולי משום דתני בסופא לא חש לשטויה הא קתני ואין מוטמאין למתים ודמ"ג דתנא בסופא : ואם אכלו אין משלמין קרן וחומש . כהי דאין משלמין מ"מ לריבין להפריש משום כפרה :

ואינן

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

חולקין על הגורן . ואפי' יבאו שניהם על הגורן ויתט אס כהן אפי' תנו לי בשבילי ואס חברי כהן תנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אחי לידי תקלה : ואין מוציאין . פירש בקונטרס ב"ז"א חס' היו חיביין עולה או חטאת ואס אין כופין אותם לתתם לאגשי משמר להיות שבזרתם ועורם שלהם דכל חד חד אמר אלא כהן אלא וכתן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריב להם קרבנות ויחזרו להם הכשר ויתנו לכל מי שירצה או אלו יעשו עליהם כל כהן שירצה להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ו . ושם) דהיכא דלמא מלי עביד עבודה שליח נמי לא מלי משוי וארי' דאין זה קושיא דשמי הכא אס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"ה הדחק ראו לעבודה כדמפרש בהגזל (שם) וכן מלא ה"ר אלחנן כהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה ונתנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מוס ונתנה לאותו משמר ומסיק דהתעורבו עבדין להו כחולה וזקן דתנין אין מוציאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבטור וחרימין קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף ק"ב) . חרמי כהנים עד שלא ברו ליה כהן הרי הם כהקדש משבחו ליה כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיעשו לו לזה ויחטו ביניהם : ק"ו א"כ אחד פשיטא . פי'

ואם

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

עבד כהן אפי' תנו לי בשבילי ואס חברי כהן תנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אחי לידי תקלה : ואין מוציאין . פירש בקונטרס ב"ז"א חס' היו חיביין עולה או חטאת ואס אין כופין אותם לתתם לאגשי משמר להיות שבזרתם ועורם שלהם דכל חד חד אמר אלא כהן אלא וכתן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריב להם קרבנות ויחזרו להם הכשר ויתנו לכל מי שירצה או אלו יעשו עליהם כל כהן שירצה להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ו . ושם) דהיכא דלמא מלי עביד עבודה שליח נמי לא מלי משוי וארי' דאין זה קושיא דשמי הכא אס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"ה הדחק ראו לעבודה כדמפרש בהגזל (שם) וכן מלא ה"ר אלחנן כהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה ונתנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מוס ונתנה לאותו משמר ומסיק דהתעורבו עבדין להו כחולה וזקן דתנין אין מוציאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבטור וחרימין קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף ק"ב) . חרמי כהנים עד שלא ברו ליה כהן הרי הם כהקדש משבחו ליה כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיעשו לו לזה ויחטו ביניהם : ק"ו א"כ אחד פשיטא . פי' פשיטא שאין להם אלא חלק אחד :

ואם

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

עבד כהן אפי' תנו לי בשבילי ואס חברי כהן תנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אחי לידי תקלה : ואין מוציאין . פירש בקונטרס ב"ז"א חס' היו חיביין עולה או חטאת ואס אין כופין אותם לתתם לאגשי משמר להיות שבזרתם ועורם שלהם דכל חד חד אמר אלא כהן אלא וכתן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריב להם קרבנות ויחזרו להם הכשר ויתנו לכל מי שירצה או אלו יעשו עליהם כל כהן שירצה להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ו . ושם) דהיכא דלמא מלי עביד עבודה שליח נמי לא מלי משוי וארי' דאין זה קושיא דשמי הכא אס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"ה הדחק ראו לעבודה כדמפרש בהגזל (שם) וכן מלא ה"ר אלחנן כהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה ונתנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מוס ונתנה לאותו משמר ומסיק דהתעורבו עבדין להו כחולה וזקן דתנין אין מוציאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבטור וחרימין קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף ק"ב) . חרמי כהנים עד שלא ברו ליה כהן הרי הם כהקדש משבחו ליה כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיעשו לו לזה ויחטו ביניהם : ק"ו א"כ אחד פשיטא . פי' פשיטא שאין להם אלא חלק אחד :

ואם

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

עבד כהן אפי' תנו לי בשבילי ואס חברי כהן תנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אחי לידי תקלה : ואין מוציאין . פירש בקונטרס ב"ז"א חס' היו חיביין עולה או חטאת ואס אין כופין אותם לתתם לאגשי משמר להיות שבזרתם ועורם שלהם דכל חד חד אמר אלא כהן אלא וכתן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריב להם קרבנות ויחזרו להם הכשר ויתנו לכל מי שירצה או אלו יעשו עליהם כל כהן שירצה להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ו . ושם) דהיכא דלמא מלי עביד עבודה שליח נמי לא מלי משוי וארי' דאין זה קושיא דשמי הכא אס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"ה הדחק ראו לעבודה כדמפרש בהגזל (שם) וכן מלא ה"ר אלחנן כהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה ונתנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מוס ונתנה לאותו משמר ומסיק דהתעורבו עבדין להו כחולה וזקן דתנין אין מוציאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבטור וחרימין קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף ק"ב) . חרמי כהנים עד שלא ברו ליה כהן הרי הם כהקדש משבחו ליה כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיעשו לו לזה ויחטו ביניהם : ק"ו א"כ אחד פשיטא . פי' פשיטא שאין להם אלא חלק אחד :

ואם

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

עבד כהן אפי' תנו לי בשבילי ואס חברי כהן תנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אחי לידי תקלה : ואין מוציאין . פירש בקונטרס ב"ז"א חס' היו חיביין עולה או חטאת ואס אין כופין אותם לתתם לאגשי משמר להיות שבזרתם ועורם שלהם דכל חד חד אמר אלא כהן אלא וכתן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריב להם קרבנות ויחזרו להם הכשר ויתנו לכל מי שירצה או אלו יעשו עליהם כל כהן שירצה להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ו . ושם) דהיכא דלמא מלי עביד עבודה שליח נמי לא מלי משוי וארי' דאין זה קושיא דשמי הכא אס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"ה הדחק ראו לעבודה כדמפרש בהגזל (שם) וכן מלא ה"ר אלחנן כהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה ונתנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מוס ונתנה לאותו משמר ומסיק דהתעורבו עבדין להו כחולה וזקן דתנין אין מוציאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבטור וחרימין קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף ק"ב) . חרמי כהנים עד שלא ברו ליה כהן הרי הם כהקדש משבחו ליה כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיעשו לו לזה ויחטו ביניהם : ק"ו א"כ אחד פשיטא . פי' פשיטא שאין להם אלא חלק אחד :

ואם

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

עבד כהן אפי' תנו לי בשבילי ואס חברי כהן תנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אחי לידי תקלה : ואין מוציאין . פירש בקונטרס ב"ז"א חס' היו חיביין עולה או חטאת ואס אין כופין אותם לתתם לאגשי משמר להיות שבזרתם ועורם שלהם דכל חד חד אמר אלא כהן אלא וכתן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריב להם קרבנות ויחזרו להם הכשר ויתנו לכל מי שירצה או אלו יעשו עליהם כל כהן שירצה להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ו . ושם) דהיכא דלמא מלי עביד עבודה שליח נמי לא מלי משוי וארי' דאין זה קושיא דשמי הכא אס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"ה הדחק ראו לעבודה כדמפרש בהגזל (שם) וכן מלא ה"ר אלחנן כהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה ונתנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מוס ונתנה לאותו משמר ומסיק דהתעורבו עבדין להו כחולה וזקן דתנין אין מוציאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבטור וחרימין קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף ק"ב) . חרמי כהנים עד שלא ברו ליה כהן הרי הם כהקדש משבחו ליה כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיעשו לו לזה ויחטו ביניהם : ק"ו א"כ אחד פשיטא . פי' פשיטא שאין להם אלא חלק אחד :

ואם

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

עבד כהן אפי' תנו לי בשבילי ואס חברי כהן תנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אחי לידי תקלה : ואין מוציאין . פירש בקונטרס ב"ז"א חס' היו חיביין עולה או חטאת ואס אין כופין אותם לתתם לאגשי משמר להיות שבזרתם ועורם שלהם דכל חד חד אמר אלא כהן אלא וכתן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריב להם קרבנות ויחזרו להם הכשר ויתנו לכל מי שירצה או אלו יעשו עליהם כל כהן שירצה להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ו . ושם) דהיכא דלמא מלי עביד עבודה שליח נמי לא מלי משוי וארי' דאין זה קושיא דשמי הכא אס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"ה הדחק ראו לעבודה כדמפרש בהגזל (שם) וכן מלא ה"ר אלחנן כהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה ונתנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מוס ונתנה לאותו משמר ומסיק דהתעורבו עבדין להו כחולה וזקן דתנין אין מוציאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבטור וחרימין קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף ק"ב) . חרמי כהנים עד שלא ברו ליה כהן הרי הם כהקדש משבחו ליה כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיעשו לו לזה ויחטו ביניהם : ק"ו א"כ אחד פשיטא . פי' פשיטא שאין להם אלא חלק אחד :

ואם

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

עבד כהן אפי' תנו לי בשבילי ואס חברי כהן תנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אחי לידי תקלה : ואין מוציאין . פירש בקונטרס ב"ז"א חס' היו חיביין עולה או חטאת ואס אין כופין אותם לתתם לאגשי משמר להיות שבזרתם ועורם שלהם דכל חד חד אמר אלא כהן אלא וכתן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריב להם קרבנות ויחזרו להם הכשר ויתנו לכל מי שירצה או אלו יעשו עליהם כל כהן שירצה להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ו . ושם) דהיכא דלמא מלי עביד עבודה שליח נמי לא מלי משוי וארי' דאין זה קושיא דשמי הכא אס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"ה הדחק ראו לעבודה כדמפרש בהגזל (שם) וכן מלא ה"ר אלחנן כהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה ונתנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מוס ונתנה לאותו משמר ומסיק דהתעורבו עבדין להו כחולה וזקן דתנין אין מוציאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבטור וחרימין קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף ק"ב) . חרמי כהנים עד שלא ברו ליה כהן הרי הם כהקדש משבחו ליה כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיעשו לו לזה ויחטו ביניהם : ק"ו א"כ אחד פשיטא . פי' פשיטא שאין להם אלא חלק אחד :

ואם

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

עבד כהן אפי' תנו לי בשבילי ואס חברי כהן תנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אחי לידי תקלה : ואין מוציאין . פירש בקונטרס ב"ז"א חס' היו חיביין עולה או חטאת ואס אין כופין אותם לתתם לאגשי משמר להיות שבזרתם ועורם שלהם דכל חד חד אמר אלא כהן אלא וכתן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריב להם קרבנות ויחזרו להם הכשר ויתנו לכל מי שירצה או אלו יעשו עליהם כל כהן שירצה להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ו . ושם) דהיכא דלמא מלי עביד עבודה שליח נמי לא מלי משוי וארי' דאין זה קושיא דשמי הכא אס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"ה הדחק ראו לעבודה כדמפרש בהגזל (שם) וכן מלא ה"ר אלחנן כהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה ונתנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מוס ונתנה לאותו משמר ומסיק דהתעורבו עבדין להו כחולה וזקן דתנין אין מוציאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבטור וחרימין קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף ק"ב) . חרמי כהנים עד שלא ברו ליה כהן הרי הם כהקדש משבחו ליה כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיעשו לו לזה ויחטו ביניהם : ק"ו א"כ אחד פשיטא . פי' פשיטא שאין להם אלא חלק אחד :

ואם

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

עבד כהן אפי' תנו לי בשבילי ואס חברי כהן תנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אחי לידי תקלה : ואין מוציאין . פירש בקונטרס ב"ז"א חס' היו חיביין עולה או חטאת ואס אין כופין אותם לתתם לאגשי משמר להיות שבזרתם ועורם שלהם דכל חד חד אמר אלא כהן אלא וכתן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריב להם קרבנות ויחזרו להם הכשר ויתנו לכל מי שירצה או אלו יעשו עליהם כל כהן שירצה להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ו . ושם) דהיכא דלמא מלי עביד עבודה שליח נמי לא מלי משוי וארי' דאין זה קושיא דשמי הכא אס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"ה הדחק ראו לעבודה כדמפרש בהגזל (שם) וכן מלא ה"ר אלחנן כהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה ונתנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מוס ונתנה לאותו משמר ומסיק דהתעורבו עבדין להו כחולה וזקן דתנין אין מוציאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבטור וחרימין קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף ק"ב) . חרמי כהנים עד שלא ברו ליה כהן הרי הם כהקדש משבחו ליה כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיעשו לו לזה ויחטו ביניהם : ק"ו א"כ אחד פשיטא . פי' פשיטא שאין להם אלא חלק אחד :

ואם

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

עבד כהן אפי' תנו לי בשבילי ואס חברי כהן תנו לי בשבילי אפי' אין חולקין כיון דאין אוכלין דלמא אחי לידי תקלה : ואין מוציאין . פירש בקונטרס ב"ז"א חס' היו חיביין עולה או חטאת ואס אין כופין אותם לתתם לאגשי משמר להיות שבזרתם ועורם שלהם דכל חד חד אמר אלא כהן אלא וכתן (ב) יקריב בכל שעה שירצה ואפי' במשמר שאין שלו אלא או יקריב להם קרבנות ויחזרו להם הכשר ויתנו לכל מי שירצה או אלו יעשו עליהם כל כהן שירצה להקריב בקרבן והקשה על זה בקונט' דהא אמרינן בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ו . ושם) דהיכא דלמא מלי עביד עבודה שליח נמי לא מלי משוי וארי' דאין זה קושיא דשמי הכא אס יבא אליהו ויאמר שהוא כהן היה ראוי לעבוד עבודה כמו חולה וזקן שנתן לאיזה משמר שירצה הואיל וע"ה הדחק ראו לעבודה כדמפרש בהגזל (שם) וכן מלא ה"ר אלחנן כהדיא בירושלמי דקאמר היה זקן או חולה ונתנה לכל משמר שירצה היה טמא ובעל מוס ונתנה לאותו משמר ומסיק דהתעורבו עבדין להו כחולה וזקן דתנין אין מוציאין שלהן מידיהם ועל לשון שני שפי' ואין נותנין להם קדשים בבטור וחרימין קאמר קשה לר"י מדתני בערכין (דף ק"ב) . חרמי כהנים עד שלא ברו ליה כהן הרי הם כהקדש משבחו ליה כהן הרי הן חולין לכל דבריהם א"כ איך מניחין אותם בידם ואמר ר"י שיעשו לו לזה ויחטו ביניהם : ק"ו א"כ אחד פשיטא . פי' פשיטא שאין להם אלא חלק אחד :

ואם

בא א מיי' ט"ז ס"ב ס"ג
נחמות ט"ז כ"ב :

הגרות הב"ח
(א) ג' טעם ס"ד
(ב) שפא וכו' לא כל שכן
חלמי' וכו' הוסי' לא
גרסי ליה : (ב) חוס'
ד"ם ואין וכו' וכתן
מקריב בכל שעה וכו'
קרבנותיהן ויחזרו :
(ג) ר"ה ואלו תן וכו'
ק"ל התם ס"ד והשאר
הוא גליון :

[פי' סימני חוס' כתובות
כה. ד"ם ודלמא]

[פי' סימני חוס' שנת יב'
ד"ם רבי נתן וחוס'
סמחים ק"י ד"ם אישתי
וחוס' גיטין . ד"ם השפא
וחוס' חולין ס' ד"ם
דריקוס]

[כדאמר בחולין כד:]

בין כשרות . משום עבד : בין פסולות . כגון שפחה משום כהן : הראיות לכהונה . ולא גרופה וחלילה משום כהן : אין סופגין כו' . דכל חד חד אמר אלא לאו כהן אלא (והתיראת ספק היא) : אין משלמין . דכל חד חד אמר אלא כהן : ואין חולקין על הגורן . אין נותנין להם תרומה על הגורן שהמחמר ישראל הוא : ומוכרין את הפתומה . תרומת תבואתן כשמפרישין אותה אין לריבין לתתה לכהן דכל חד חד אמר לכהן אייתי ראיה דלאו כהן אלא ושקול ומ"מ לאוכלה אי"א אלא מוכרין אותה לכהנים והדמים שלהן : ה"ג ואין חולקין בקדשי המקדש . כגון עורות קדשים : ואין נותנין להם קדשים . להקריב : ואין מוציאין שלהן מידם . אם היו חיביין חטאת או אשם או עולה אין כופין אותם לתתם לאגשי משמר ולהיות עבדותם ועורם לאגשי משמר דכל חד חד אמר אלא כהן ותיבא (ב"ק דף ק"ז) : מנין לכהן שבא ומקריב קרבנותיו כל שעה שירצה ואפילו במשמר שאין שלו ת"ל ובא בכל אות נפשו ושרת ומנין שעבודתם ועורם שלו ת"ל ואשם את קדשיו לו יהיו ותעבודות הללו הואיל והאחד מהן כהן אין ב"ד יכולין להוליך מידן בעל כרחם ולתתם לאגשי משמר אלא יקריבו קרבנותיהן ויחזרו להן הבשר והעור ויחטום לכל מי שירצה או הללו יעשו עליהם כל כהן שירצה להקריב את קרבנם או ישאו את קרבנם עד שיתרנו הם לתתם לאגשי משמר : לשון אחר ועיקר ואין נותנים להם קדשים בבטור וחרמים קאמר ואין מוציאין את שלהם מידם דאמר אלא כהן וגבי חרימין נמי תנן (ערכין דף כ"ט) . הכהנים אין מחרימין שהחרמים שלהן והדר אזרי מאי קעביד בבטור שלו ירעה עד שיכתאב ולא יקריבו חס דאי"ל לא יוכל את בשרו שהמקריב יעכבנו וללאון ראשון קשה לי דאמרינן בהגזל (ב"ק דף ק"ז) . דהיכא דלמא מלי עביד עבודה שליח נמי לא מלי משוי : ובכורו ירעה עד שיכתאב . אפי' בזמן הבית דהא לא מלי למכפינהו למיתן לכהנים לאקריבו ולאכול את בשרו ואינהו נמי לא מנו למיתביה לכהן ולהחזיר להן הבשר דבטור חס אינו נאכל אלא לכהנים דכתיב ביה ובשרם יהיה לך כחזההתגופה בבכורות פרק עד כמה (דף כ"ט) . הילכך ירעה עד שיכתאב ומותר לשחטו במדינה

ואינן מוטמאין למתים ואינן נישואין נשים בין כשרות בין פסולות הגדילו התעורבות ושחררו זה את זה נישואין נשים ראיות לכהונה ואינן מוטמאין למתים ואם נשמאו אינן סופגין הארבעים ואינן אוכלין בתרומה ואם אכלו *אינן משלמין קרן וחומש ואינן חולקין על הגורן ומוכרין את התרומה והדמים שלהן ואינן חולקין בקדשי המקדש ואין נותנים להם קדשים ואין מוציאין שלהם מידיהם ופטורין מן הזרוע ומן הלחי ומן הקיבה ובכורו יהא רועה עד שיסתאב ונותנין עליו חומרי כהנים וחומרי ישראלים : **ג** מתו הכשרים וכו' : אלא הנך משום דאייערוב להו הוה פסולין א"ר פפא אימא ומתו הודאין : לבני הבלה אחד חולין וכו' : *דוקא מיח"ל והדר יבומי אבל יבומי ברישא לא דקפגע ביבמה לשוק : כהנת שנתערב וכו' : חלק אחד פשיטא אימא חלק כאחד תנן כמ"ד אין חולקין תרומה לעבד אמ"כ רבו עמו דתניא *אין חולקין תרומה לעבד אמ"כ רבו עמו דברי ר' יהודה ר' יוסי אומר יכול שיאמר אם כהן אני תנו לי בשביל עצמי ואם עבד כהן אני תנו לי בשביל רבי במקומו של ר' יהודה היו מעלין מתרומה ליוחסין במקומו של ר' יוסי לא היו מעלין מתרומה ליוחסין תניא *אמר רבי אלעזר בר צדוק מימי לא העדתי אלא עדות אחד והעלו עבד לכהונה על פי העלו ס"ד (א) *השחת בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידן צדיקים עצמן לא כ"ש אלא אימא בקשו להעלות עבד לכהונה על פי חזא באתריה דר' יוסי ואול ואסיהד באתריה דרבי יהודה ת"ר *עשרה אין חולקין להם תרומה בבית הגרנות ואלו הן חרש שומה וקמן טומטום ואנדרוגינים והעבד והאשה והערל והטמא ונושא אשה שאינה הוגנת לו וכולן משגרין להם לבתיהם חוץ מטמא ונושא אשה שאינה הוגנת לו בשלמא *חרש שומה וקמן לאו בני דיעה ניהוו טומטום ואנדרוגינים נמי בריה

ויאכלוהו הם דבטור בעל מוס אין בו משום אלא אלה משום גזל דמתנות כהונה והכא גזל ליכא דתמולא מחזירו עליו הראייה : חומרי ישראלים וחומרי כהנים . מפרש בגמרא : **ג**ב' (תקא א' ס"ד . חלק אחד משמע של כל אחד) : חלק כ"אחד . אם באו שניהם על הגורן נותנים להם אצל זה בלא זה אין חולקין להם דקסבר אין חולקין תרומה לעבד אמ"כ רבו עמו דלמא אחי לאסוקי ליוחסין דכברי כהן הוא : אם כהן אני כו' . אספק כהן וספק עבד קאי כי מתייעין : היו מעלין מתרומה ליוחסין . לאו מאכילתה אלא מחלוקה הלכך אין חולקין לו דלא ליה לאסוקי ליוחסין : כהמתן של צדיקים . תמורו של רבי פנחס בן יאיר : עשרה אין חולקין . טולמו מפרש טעמא : והאשה . אשה כהן : והערל . כהן שמחו אחיו מחמת מילה : שאינה הוגנת . פסולה לכהונה : משגרין לכן לבסיסן . ואוכלין וערל שאסור לאכול מאכיל לגשו ועבדיו : חוץ מטמא כו' . לקמיה מפרש : דלאו בני דיעה ניהו . וזויתא דתרומה לחלק לכן בגורן לעין כל :

ס"א אין זה

[פי' חסות כתובות לנ
ס"ד"ה זר שאכל]

[לעיל מהו לקמן ק:]

כתובות בת[חוס' פי"ב]

[ע"ש ע"ס]

חולין ס"ו . כ[פסוקות כת
גיטין ז.]

[חוס' סוף פי' דהרומן]

[מגינה כי גיטין כו .
ערכין ס' מנחות ג.]

מ"ם אין זה